

חגיגת הקידוש

מתבוננים בשולחן הכיבוד, עמוס בדג לקרדה מעושן, האהוב כליכך עליהם, הנערכת מדי יום שישי אחרי הטבילה הקרה. חברי המועדון על-שם לקרדה

זמירי וחבריו לא התעצלו ובדקו את העניין בעיריה: „גילינו שיש לבעלי הבריכה, הנמצאים בחו"ל, תוכנית להקים על שטח הבריכה בית-מלון. הם לא קיבלו היתר מהעירייה והחליטו להשפיע בדרך אחרת — העלו את מחיר הכניסה פי עשר ויותר, כדי להבריח קהל.

„הרבה אנשים שנהגו לבוא הנה נשרו במשך השנים, בעיקר השכירים, שלא עמדו במחיר הגבוה שנדרשו לשלם. הבעלים רצו להוכיח לעירייה שהשטח הענק הזה של הבריכה לא מנוצל, ריק ממבקרים ולא שווה לבזבזו על בריכה שאין בה מתרחצים. אלא שהעירייה הקפידה את תוכניתם.”

לבנות

עולם

אם יום אחד אני לא בא, יש לי כאב ראש כל היום, הכריו ה-17 פנסינגר משה ויינשטיין, אשר מזה 17 שנה בא ברגל (!) משיכון-דן אל חוף ה- מרינה של תל-אביב, שליחו נמצאת חברי (המשך בעמוד 78)

לילדים ולנכדים. לא כל המתרחצים בשעות אלה הם בר הכרה תל-אביביים. יש כאלה המגיעים מפרבריה המרוחקים של העיר — מרמתי החייל, משיכון-דן, מבתים, מחולון ומהרצליה. למה לא יקלו על עצמם ויגישו לי בריכה הסמוכה למקום מגוריהם? לכולם תשובה חדיש-מעמית: הסגולות המיוחדות של מי בריכת-גורדון.

אחד המתרחצים סיפר בלהט מדעי כי שכיחי הבריכה: „תל-אביב יושבת על סלע ומתחתיו יש מי תהום, אשר נשאבים מדי יום לבריכה. המים אמנם מלוחים, אך גם עשירים בברום ויוד — שני יסודות המשפיעים על מערכת העצבים. זה גורם לאנשים, המגיעים לבריכה, להיות עירניים ופעילים במשך כל היום כולו.”

„לולא איכות-המים, אף אחד לא היה מגיע לכאן.” טען אברהם זמיר, איש-ביטוח הנראה צעיר מ-50 שנותיו.

למתרחצי בריכת-גורדון, כך מסתבר, יש הרבה טענות ומענות על השירותים במקום. „אין שום פרופורציה בין רמת השירותים ובין הסכומים שאנני משלמים. בכל בריכה אחרת המחיר נמוך עשרת מונים.”

זינוק על הראשים

מבצע מעל המקפצה, ניקי אהרנוב, המכונה „האפיפוד”, בפי חברי מועדון הקרדה. סקס כניסת חבריו, „חבורת הכרישים” בסערה למים, מבריחה את המתרחצים בבהלה.

אבא של אורי

הוא אשר זוהר, אשר מגיע ל- בריכה חבוש בכובעי-מים ובמישקפי-צלילה. אביו של אורי זוהר חושף גוף שאין מה להתבייש בו.

מלכת היפי

וחביבת הבריכה היא ציפורה טהר, רי, ציפי מנצלת בהנאה את קרני-ציפי באה אומנם כל בוקר בלוויית בעלה, אבל מספיקה להעניק השמש החמימות של דצמבר.

רגל למצח

מצליח להביא בקלות משה ויינשטיין, המכונה „הפנסינגר” ההולך ברגל, ויינשטיין גומע מרוק של שבעה קיי-לומטרים מדי בוקר, מביתו אשר בשיכון דן, עד לבריכה.